
DOPUSZCZAJĄCY (7) *part praes act*

o oraz a jasne.

sg m N dopuszczający (1). \diamond A dopuszczającego (2). \diamond pl N m pers dopuszczający (4).

Sł stp, Cn brak, Linde w objaśnieniu s.v. dopuściciel.

1. *Pozwalający, zezwalający, wyrażający zgodę; concessus Mącz (4) : Concessus, Dopuńczony/* albo dopuńczający. *Mącz 45b.*

komu cum inf (3): Dopuńczający haeretykom zwodzić. WujNT 845 marg [idem] Xxxxx2v, Yyyyy4v.

2. *Dopuszczający się, czyniący coś w sensie ujemnym; zaniedbujący obowiązków [czego] (3) : druga polowicá [winy] temu/ który Stároftę albo Mytniká tego [zaniedbania strożej] dopuščzáięcego nam ofkárzy [...] ma byđ dána. SarnStat 512 [idem 1240]; áby ták tułáięcy lie/ y drapiełtw dopuščzáięcy [rapinas committentes JanStat 584] ná wšyftkich dobrách ich byli karáni/ żeby zárázem im były wzięté SarnStat 519, 1240.*

Synonimy: 1. dozwalający, pozwalający, przyzwalający, zezwalający.

Cf DOPUSZCZAĆ, DOPUSZCZAĆ SIĘ, DOPUSZCZAJĄCY SIĘ

ZZie